

[Miljøministeren.]

hvad det er for opgaver, de søger til. Jeg vil understrege, som det også er understreget i betænkningen fra Elkær-Hansen-udvalget, at det primære er forureningsbekæmpelsen. At så denne betænkning kommer i en situation med den store ledighed, er sekundært, men det skal selvfølgelig også understreges, at der er megen beskæftigelse i denne lov og i dette lovforslag. Men jeg kan altså ikke for nærværende sige noget om det, og jeg ved ikke, om vi kan se på det under udvalgsarbejdet, men jeg er da villig til det, hvis det er muligt.

Fru Lone Dybkjær bad også min kollega boligministeren om nogle vurderinger i denne forbindelse, idet det jo her også drejer sig om bygge- og anlægsarbejder i stor udstrækning. Dertil vil jeg sige, at jeg ikke er så skeptisk, som jeg har set nogle aviser har været over for denne overophedning i byggesektoren, al den stund der stadig væk er 8 pct. ledige bygningshåndværkere ud over de ufaglærte i bygge- og anlægssektoren, som jo har en langt højere ledighedsgrad. Da der er god opgang i beskæftigelsen i forhold til, at vi havde 16 pct. ledige inden for denne sektor i februar måned, er det klart, vi hele tiden har fod på denne udvikling, skal være klar til at styre udviklingen og se alle de initiativer, der laves her i folketinget, i sammenhæng, ikke bare det enkelte område, men alt, der indgår i bygge- og anlægssektoren. Det vil man fra regeringens side tage hensyn til også i administrationen af den lovgivning, der er tale om her.

Hr. Lembourn pegede på afskrivningsreglerne som en mulighed. Vi har jo i bemærkningerne til lovforslaget redegjort for, hvorfor vi ikke har anvendt afskrivningsreglerne, som betænkningen egentlig foreslog, idet det var administrativt vanskeligt og meget svært at afgrænse, meget svært at kontrollere, om de forhold, der her blev gennemført, også var miljøforbedringer i relation til godkendelse i skattevæsenet.

I forbindelse med hr. Lembourns spørgsmål om kontrollen — jeg forstod det ikke, som hr. Ømann forstod det, som spørgsmålet om en overinstans eller ankeinstans, og forstod det snarere som et spørgsmål om, hvordan folketingets kontrol og hvordan ministerens indsigt og styring af disse udgifter kan klares. Her vil jeg henvise til § 11,

stk. 3, i henhold til hvilken de afgørelser, der er truffet i det forløbne finansår, skal forelægges for miljøministeren, hvorigennem vi så får den parlamentariske kontrol med denne udgiftspost.

Til hr. Fuglsang og til fru Nana Mikkelsen vil jeg understrege, at det stadig væk er sådan, at det er den, der forurener, der skal betale. Dette princip er ikke brudt hermed. Man har her kun opfyldt det løfte, der blev givet under forhandlingerne, nemlig at man var villig til at se på vanskeligheder, der opstod i en overgangsperiode for de virksomheder, som var etableret, inden loven trådte i kraft, og af den grund ikke kunne vide, hvilke krav der blev stillet til dem. Så det er altså stadig væk — og det synes jeg der skal slås en tyk streg under — den, der forurener, der skal betale; dette princip er godkendt her, og det er også godkendt i fællesmarkedet som et fælles synspunkt.

Fru Nana Mikkelsen var i højere grad inde på en debat om miljøloven, idet nogle af de ting, fru Nana Mikkelsen pegede på, jo netop er hensigten, formålet, med selve loven. Jeg synes også, der er muligheder for at få gennemført og få opfyldt den målsætning, som fru Nana Mikkelsen helt rigtigt pegede på. Spørgsmålet om tilskud til kommunernes rensningsanlæg har været drøftet, og der er i hvert fald givet muligheder for sådanne tilskud igennem de forhøjelser af lånerammen, som kommunerne har fået på det sidste.

Jeg vil godt i forbindelse med diskussion om miljøkreditrådet sige lidt om de erfaringer, vi i miljøstyrelsen har haft med den støtteordning, vi nu har administreret, de 100 mill. kr. Jeg kan konstatere, der har været meget, meget stor interesse i erhvervslivet for støtte til miljøinvesteringer, og det er oplyst over for mig, at den kemiske industri tegner sig for det største investeringsbeløb blandt ansøgerne, og det største antal ansøgere drejer sig om begrænsning af vandforurening.

Som bekendt er der indkommet et betydeligt større antal ansøgninger, end vi havde regnet med ved lovens vedtagelse, og jeg vil godt sige, at behandlingen af disse mange ansøgninger har betydet et meget, meget stort arbejdspress for miljøstyrelsens personale og har medført, at en stor del af arbejdet har måttet foretages om aftenen og i weekenderne.